

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXXII.

Únor 2026

Draží čtenáři!

Leden nás, dle svého jména, popichoval svými ledovými ostny i trochu škodolibou krustou ledu, na které bylo těžké udržet stabilitu. A tak jsme se přes první měsíc roku, spolu se Třemi králi, úspěšně doklouzali, a už tu máme únor. Někde snad bude únor i bílý. Nejkrásnější na lednu je Jitřní hvězda – Panna Maria, matka i matka jednoty. Také u nás proběhlo ekumenické setkání a jsem rád, že letitá „parta“ má k sobě blízko. Dne přibývá a je to znát. Kéž by přibývalo světlo i třeba na politické scéně. Různost je fajn, ale jen když je něco dobrého, co dokáže spojit a hledat nové cesty, a ne rozdělení. Křesťany přeci jenom spojuje Kristus.

Začíná druhá část školního roku, a tak přemýšlím, který měsíc v roce je ten nejklidnější, ale nějak na to nemohu přijít. Když není škola a zkoušky vědomostí, tak jsou uzávěrky a hodnocení roku minulého. Pak je tolikेरých krásných událostí a nezbyvá než vzpomínat a dávat si předsevzetí, jak je příště lépe prožijeme, lépe využijeme čas, jak si nenecháme uniknout okamžiky, na které se těšíme.

Přichází rok 800. výročí smrti sv. Františka, a je to rok jubilejní, spojený s plnomocnými odpustky. V tichosti zamrzlé půdy se pilně pracuje a připravuje. A až nadejde ten okamžik, čeká nás exploze jara, exploze naděje. Ani odpustky, ani kvetoucí ovocné stromy, které jak doufáme nepomrznou, nejsou samozřejmostí, ale darem. Kéž bych nepropásl koberce fialek a dokázal se u nich zastavit. Kéž bych nepropásl...

Očekávání je součástí lidského života. Přeji vám, aby před vámi byla očekávání radostná, i když těžkosti jistě přijdou také. Jsou a budou to výzvy, které přesahují lidské možnosti a schopnosti jako jedince, ale společně to půjde, jen ke společnému dílu musí každý přidat to své, a prosit Boha o požehnání, aby vše bylo k Jeho slávě, ze které budeme i my mít užitek.

Ať je vám „za kamny“ teplo. Ale březen je tu coby dup.

Pěkné prázdniny, pokud je máte!

Váš Filip

ÚNOR VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

- Papež Lev XIV. vyhlásil **Rok sv. Františka**! Více se můžete dočíst na stránkách naší provincie www.ofm.cz pod záložkou **Rok svatého Františka** a na nových webových stránkách frantisek800.cz.
- **Masopustní kavárna** se bude letos konat **již v neděli 8. února**. V refektáři kláštera se můžeme začít scházet od konce ranní mše svaté, přibližně od 9.45 hodin. Pohoštění v kavárně bude sestávat z toho, co si sami přineseme, a tak moc prosíme o příspěvky na společný stůl, slané i sladké. Těšíme se na vaši hojnou účast!
- Otec Kapistrán vede od 27. ledna přípravnou skupinu na **biřmování pro mladé** od 14 do 17 let. Skupina se schází **každé úterý v 17.30 hodin** na nádvoří kostela.
- **Popeleční středa** – den přísného postu – připadá letos na **18. února**.
- **Přijetí mezi čekatele křtu** proběhne **22. února na 1. neděli postní**.
- Máte-li posvěcené kočky z loňského roku, můžete je nosit ke spálení do sakristie.
- Farní kalendář na rok 2026 si stále ještě můžete za 100 Kč zakoupit v sakristii, na faře, nebo v knihkupectví Paulínky.

Setkání zasvěcených osob

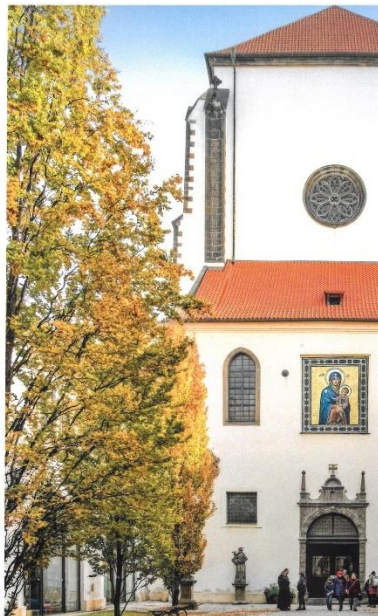
Arcibiskup Jan Graubner a bratři františkáni
zvou všechny řeholníky, řeholnice a zasvěcené osoby
působící v arcidiecézi pražské
ke společnému slavení
svátku Uvedení Páně do chrámu
a Světového dne zasvěceného života

v sobotu 7. února 2026 v 10 hodin
v kostele Panny Marie Sněžné v Praze.

Mše svatá bude zahájena v 10:00 hodin obřadem
žehnání svící na nádvoří Čtrnácti pražských mučedníků
před kostelem.

Po mši svaté bude následovat setkání zasvěcených
osob s otcem arcibiskupem v prostorách kláštera.

Foto: Bohuslav Čibulický, www.clovekzavira.cz

* * *

Pokoj a Dobro drazí poutníci a přátelé Hájků! Nabízím rozvahu investic na rok 2026.

V letošním jubilejním roce 800. výročí od smrti sv. Františka nás v Hájků čeká:

- **Jdeme k dokončení:** 30. 1. 2026 bude hotovo *sociální zařízení* v rizalitu východního křídla. Ještě chybí jímka a tím napojení na místní ČOV, ale v prvním patře bude hotovo! Tím bude velmi zmírněn přetlak na koupelnu v prvním patře. Náklady: přibl. 850 000 Kč. Přispět můžete i na donio.cz nebo na účet kláštera. Z celkové částky ke dni 29. 1. se na Doniu vybralo 182 500 Kč.
- **Dokončilo se zázemí pro správce.** Tím se uvolní kapacita v klášteře. Náklady: přibl. 2 mil. Kč.
- **Započala rekonstrukce západního křídla** pro bratry, později i pro sestry a poutníky. Náklady: 7 mil. Kč (z celkové částky 15 mil. Kč).
- **Lesopark – Zahrada sv. Františka** – revitalizace pro letošní rok. Náklady: 5 mil. Kč. Toto místo bude otevřeno veřejnosti ke ztišení a zakončení

poutní cesty (naučná stezka, toalety, dětské hřiště...). Projekt je realizovatelný s podporou financí IROP.

- *Začalo kácení nemocných jasanů.* Cena se teprve ukáže.
- *Výmalba chodby* v jižním křídle, kde jsou pokoje pro poutníky. Náklady: 80 000 Kč.
- *Projekt nové kotelny* mimo objekt kláštera. Náklady: 250 000 Kč.
- *Repase dveří* k pokojům východního křídla. Náklady: přibl. 80 000 Kč.
- *Lunetová okna* v dolní chodbě. Náklady: 8 × 300 000 Kč.

Děkujeme za vaši podporu a pomoc.

S vámi se vrací Hájek do své krásy rychleji!

Číslo účtu: 51-110200257

Kód banky: 0100

Filip

OHLÉDNUTÍ

Tříkrálové oblastní setkání Sekulárního františkánského řádu

V sobotu kolem Tří králů se tradičně setkávají společenství SFŘ z oblasti Prahy a okolí. Letos to bylo 10. ledna u Panny Marie Sněžné. Setkání mělo vřelou atmosféru, vytvořenou skvělým moderováním akce Františkem Tichým a též jeho kytarovým doprovodem. Na setkání jsme se dozvěděli novinky z jednotlivých společenství, jak se jim žije a co jim v minulém roce

udělalo radost. Radost nám udělal také fr. Šebestián Smrčina OFM svým kázáním při mši a historkou po mši.

Tereza Skálová

Tříkrálová sbírka u Panny Marie Sněžné

Naše tradiční tříkrálové koledování po dětské mši svaté se, jako každý rok, krásně vydařilo. Obvyklý tříkrálový mráz neubral koledníkům na radosti, na výkonech, ani na energii. Celou sbírku koled jsme přezpívali před kostelem. Poté jsme se přesunuli na Václavské náměstí a přes Františkánskou zahradu jsme se za neutuchajícího zpěvu s kytarovým doprovodem vrátili zpět do kláštera. Děkujeme všem hudebníkům, koledníkům, organizátorům a samozřejmě také našim bratřím františkánům a kuchařce Símě za pomoc a pozvání do refektáře na báječný oběd a přátelské posezení s dobrotami. Při Tříkrálové sbírce se do kasiček vybralo u PMS v součtu 49 933 Kč.

Setkání na Hoješíně

Před pár lety vzniklo v Praze františkánské společenství, pak i v Brně. Začátkem ledna jsme se na víkend společně s pár dalšími bratry, sestrami a přáteli sešli na Hoješíně, a byl to krásný čas – super lidé, společné chvíle, práce venku, přednášky o duchovním životě, modlitba... Moc hezké.

O. Bernard OFM

Ekumenická bohoslužba

v našem kostele byla, jako každý rok, krásná. Kazatelem byl Mgr. Daniel Majer, CČSH. Děkujeme všem duchovním, kteří se na bohoslužbě podíleli (Jana Křížová – Evangelická církev metodistická, Daniel Majer – Církev československá husitská, Zdeněk Šorm – Českobratrská církev evangelická, Robert Hart – Církev bratrská, Filip Jan Rathouský – Římskokatolická církev, Gabriel Miroslav Kubík – Římskokatolická církev), děkujeme i manželům Radovým za krásný hudební doprovod a děkujeme všem zúčastněným, kteří zaplnili kapli sv. Michala a následně se sešli i na přátelské popovídání v refektáři, děkujeme za společně strávený čas. (Také děkujeme za fotografie od našich farníků.)

Promluva na ekumenické bohoslužbě u PMS 21. 1. 2026

Jako ústřední motto pro letošní týden modliteb za jednotu křesťanů, byl vybrán text ze 4. kap. Ef. Ten začíná slovem o povolání. Když se v bibli vyskytne slovo o povolání, tak jde vždy o Boží oslovení, zavolání, zastavení člověka na jeho životní cestě a přichází vybidnutí, pozvání k cestě nové, v NZ pak jde o nový život v Ježíšově blízkosti.

V 1 Pt 2,9 můžeme číst: „*On vás povolal (myšleno Ježíš) ze tmy do svého podivuhodného světla.*“ A v evangeliu, které dnes zaznělo, jsme slyšeli: J 12,35–36: „*Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla.*“

A ještě v J 8,12 Ježíš říká: „*Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.*“

Kristus přišel na svět, abychom toto světlo měli a nepřebývali již více ve tmě. Podmínkou přebývání ve světle je následování Ježíše a naše víra.

Není náhoda, že umělci malovali svatým svatozáře. Protože ten, kdo je blízko Bohu, odráží jeho světlo. Tak např. i Mojžíš, když se vracel ze Sinaje, měl tvář prozářenou světlem. Ježíš při proměnění na hoře zářil. Každý člověk je originál a může zářit jinak. A nevím jak vy, ale já už pár lidí, kteří skutečně zářili, v životě potkal.

Ale ještě zpět k druhému čtení z Ef.: Ten, kdo se nechá povolat, kdo uslyší Boží zavolání, nachází nový život. A k tomuto novému životu se pojí pokora, mírnost, velkorysost a láska. Právě tyto postoje charakterizují a shrnují vzájemné vztahy povoláných a pokřtěných.

„*A usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.*“

Jsmo vybízeni, abychom se nespokojili pouze s formální, vnější jednotou, ale abychom žili a prožívali tuto jednotu hluboko v srdci. Tato jednotu smýšlení není „jednotou názorů“, jedná se spíš o společné úsilí, společný zájem, společný cíl. V písni „One“ od U2 Bono zpívá: „Jsmo jedno, ale nejsme stejní; musíme nést jeden druhého...“

Ale, jak je to s námi a naším vztahem k Bohu a druhým lidem? Jak vypadají následně naše postoje, slova a činy, na čem jsme založili a na čem stavíme svůj život?

Dnes se svět dívá bedlivě na nás jedince, kteří se hlásíme ke Kristu, na církve, které si říkají křesťanské, my jsme vývěsní tabulí Boha v našem světě!

Motto letošního modlitebního týdne je: „*Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni.*“ *A tomu předchází slova, o kterých jsem již mluvil:*

dělejte čest povolání, kterého se vám dostalo, svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.

Není rozhodující, zda jsem katolík, evangelík, metodista, adventista nebo husita (to je ta naše parta, která se pravidelně setkává), ale rozhodující je nakolik jsem Kristův, nakolik jsem věren jeho slovu a hlavně dokáží-li milovat!

Pokorně poprosme za odpuštění, že pro naše nejrůznější slabosti je Boží slovo znevažováno a prosme za sílu vztáhnout je na sebe a za touhu znovu a trpělivě se učit podle něj žít v lásce. Prosme o Božího Ducha, abychom v jeho síle dokázali odporovat všemu zlému a v jeho síle a světle sloužili dobrému.

Mgr. Daniel Majer

Zase jedno pololetí za námi...

(aneb zprávy z farní katecheze dětí)

Letošní školní rok 2025/26 začal hned v prvním zářijovém týdnu duchovní obnovou dětí na chatě v Podkozí, nedaleko Hájku, kam přijelo 11 dětí, dva doprovázející rodiče, otec Bonaventura a já.

Program byl, jako každý rok, podobný. V pátek odpoledne po sv. zpovědích následovala mše svatá, po ní večere, již tradiční oslava Boniho narozenin, společné zpívání u klavíru a večerka, abychom na další den nabrali hodně sil.

Po sobotní snídani byla katecheze, letos samozřejmě navazující na mimořádnost svatého roku, a po ní cesta do Hájku na slavnostní bohoslužbu.

Polední pauzu jsme vyplnili nejen potřebným nasycením u Filipova bistra, ale i relaxem v okolí kláštera. Odpolední program byla pouť lesem do Dědkova mlýna, kde jsme „zazpívali Vodníkovi“, pochutnali si na výborných palačinkách s borůvkami a šlehačkou a vrátili se opět lesní cestou na chatu. Protože v pátek pršelo, táborák jsme uspořádali až v sobotu po výletě do mlýna.

Všem nám to uteklo víc, než kdokoliv čekal, a tak se loučení neslo v duchu přání, aby se co nejdřív znovu opakovalo. Vděčnost dětí byla pro nás dospělé tím nejlepším, co jsme mohli zažít.

Velké poděkování patří otci Bonimu, za již tradiční duchovní doprovázení dětí i dospělých v rámci těchto duchovních obnov.

V říjnu jsme byli pozvaní do katedrály k panu arcibiskupovi, zvláště ti, co v uplynulém roce přijali poprvé Eucharistii a svátost smíření. Vítání byli ale všichni a doprovodný program pro děti i dospělé byl pastoračním střediskem připraven dvě hodiny před bohoslužbou. Po ní jsme šli do arcibiskupského

paláce na malé občerstvení, prohlídku prostor paláce a děti měly možnost hrát na Hradčanském náměstí pod dozorem rodičů další edukativně-pastoračně zaměřenou hru.

V listopadu nás opakovaně navštívil otec Bonaventura a také všechny zájemce pro „dušičkové účely“ vyzpovídal. Za tuto iniciativu byly vděčné nejen děti, ale i jejich rodiče.

V prosinci jsme kromě obvyklých adventních témat mluvili i o jesličkách a sv. Františkovi, díky kterému se živý betlém stal samozřejmou součástí Vánoc.

V lednu došlo na resumé ohledně probíraných témat v 1. pololetí a v 1. skupině dětí, které se připravují k 1. sv. přijímání na obvyklou otázku Chceš se stát přítelem Božím a přijímat jeho milost (přátelství)?

(Od září jsme se věnovali tématům: stvoření, Nejsv. Trojice, modlitba, člověk jako obraz Boží, prvotní hřích, Ježíš Kristus – Bohočlověk, Mariino ano, Vykoupení, Boží milost. Na příběhu o marnotratném synovi jsme poznávali mentalitu, smýšlení nebeského Otce, o kterém nám Pán Ježíš vypráví.)

Také bylo oběma matkám, jejichž synové dosud nejsou pokřtěni, nabídnuta příprava rodičů ke křtu dítěte, jak si to otec Filip přál, přítomností buď v hodinách výuky náboženství, nebo v rámci katecheze pro dospělé.

Jak se leden uzavřel, a tím celé 1. pololetí, o tom zase příště.

Za všechny děti i jejich rodiče prosím, a zároveň děkuji, za modlitební podporu.

Simona Skřivánková, katechetka

LITURGICKÉ OKÉNKO

Jaký je vztah liturgie a soukromé zbožnosti?

Liturgie je veřejná, oficiální bohoslužba církve (mše, svátosti, denní modlitba církve), která má závazný řád a primát.

Soukromá zbožnost (lidová zbožnost) zahrnuje osobní nebo skupinové modlitby a pobožnosti (ranní a večerní modlitba, četba Písma, tichá meditace, růženec, litanie, poutě, adorace), které jsou dobrovolné.

Liturgie je nadosobní a objektivní, kdežto soukromá zbožnost vychází z osobního prožívání. Obě formy jsou důležité, měly by se navzájem plodně

doplňovat a být v harmonii, přičemž liturgie je základem, ze kterého by měla soukromá zbožnost vycházet a obnovovat se.

Lucie Vorlová

TRANSITUS SV. FRANTIŠKA (1.)

Letos slavíme jako františkánská rodina 800 let od zesnutí neboli *transitu* sv. Františka z Assisi. Rád bych na pokračování představil malou večerní pobožnost, kterou jako františkáni slavíme každoročně v předvečer slavnosti sv. Františka. Nese název *Transitus sv. Františka* neboli jeho přechod z tohoto pozemského života do života věčného. Doufám, že vám to bude k prohloubení povědomí o této pobožnosti, i k duchovnímu povzbuzení.

Na úvod krátce připomenou poslední dny sv. Františka a úctu, která se velmi rychle rozšířila po celém křesťanském světě. V posledních letech života byl téměř slepý a velmi vážně nemocný. Probouzel však nadále ve svých bratřích a v ostatních lidech lásku k Bohu a ochotu k vzájemnému smíření. Odráží se to ve Chvalozpěvu stvoření, který František dokončil na sklonku života, a v Malém odkazu, který nadiktoval několik měsíců před svou smrtí. Bratry v něm vybízí: „*aby se na znamení mé památky, mého požehnání a naší jednoty stále měli rádi, jako já jsem je miloval a mám je rád.*“

Františkova smrt byla předpověděna, a to ve vidění bratra Eliáše. Bratr František byl totiž s bratrem Eliášem ve Folignu, a když šli večer spát, Eliášovi se zjevil muž, velmi starý. Podle Františkánských pramenů se jevil jako kněz v bílém rouchu. Tento muž sdělil, že František od dnešního dne za dva roky odejde k Pánu. To, co bylo vyjeveno samotným Bohem, se i splnilo.

František zemřel v blízkosti kostelíka Panny Marie Andělské večer 3. října 1226. Po jeho smrti přicházelo do Porziuncoly velké množství lidí, aby mohli vzdát úctu svatému služebníkov, kterého Pán obdařil znamením svého kříže a utrpení neposkvrněného Beránka. Podle legendy Františkovo tělo zářilo velkým jasnem a vypadal spíše jako živý než mrtvý. Na jeho rukou a nohou nebyly pouze jizvy, ale i hřeby, které byly vytvořeny z masa, byly černé jakoby ukované ze železa. Na jeho pravém boku byla jasná červená rána.

Františkovo tělo s veškerou důstojností pochovali v kostele sv. Jiří. V tomto kostele František poprvé také kázal.

Je zajímavé, že papež Řehoř IX. dal zkoumat svatost Františka a jeho zázraky těm kardinálům, kteří jim byli nejméně nakloněni. Po podrobném prozkoumání rozhodl spolu se všemi preláty, kteří tehdy pobývali na papežském dvoře, o jeho kanonizaci. V neděli 16. července 1228 se papež osobně vypravil do Assisi a při oslavné řeči, která trvala dlouho, prohlásil blaženého Františka za svatého.

Dne 25. května 1230, když se bratři sešli na generální kapitule v Assisi, bylo přeneseno tělo sv. Františka z kostela sv. Jiří do nově posvěcené baziliky, vystavěné k jeho počtě. Stojí za povšimnutí, že během přenášení těla sv. Františka se stalo mnoho zázraků.

Do českých zemí pronikla úcta ke sv. Františkovi velmi záhy, a to s příchodem prvních Menších bratří do Prahy někdy před rokem 1230, tedy nedlouho po zesnutí sv. Františka. Stalo se tak zásluhou Václava I. V roce 1232 je již doložen i první dům bratří s kostelem sv. Jakuba Většího na Starém Městě pražském.

Bratr Kapistrán

ZÁKOUTÍ PANNY MARIE SNĚŽNÉ (9.)

Hroby

Podobně jako ve většině ostatních kostelů, i u Panny Marie Sněžné máme celou řadu hrobů. Zpravidla tomu bylo tak, že ostatky bratří a jejich dobrodinců bývávaly pohřbívány do našich kostelů. Situace se pochopitelně změnila v osvěcenství, kdy se hřbitovy odsunuly na neobydlená území.

Z doby před rekonstrukcí kostela z počátku 17. století je třeba zmínit jeden hrob. Odpočívá u nás nejradikálnější husitský chiliasta Jan Želivský (+1422). Není však jasné, kde se jeho ostatky nalézají, protože hrob není označen. Kostelník Martin Dostál mi říkal, že podle záznamů byl pochován „pod kazatelnou“, což mohlo být při severní stěně kostela (ta která sousedí s Pinkasovými) přibližně pod kůrem.

Mezi pohřbenými samozřejmě zaujímají přední místo naši blahoslavení bratři. Jak dobře víte, jejich sarkofág, zhotovený před čtrnácti léty, je vystaven

v boční kapli pod oltářem sv. Petra z Alkantary. O Bedřichovi Bachsteinovi a jeho spolubratrech z roku 1611 je toho napsáno mnoho i jinde.

V podlaze kostela i kaple je mnoho náhrobků, z nichž mnohé jsou již sešlapané a nečitelné. V podlaze lodi je náhrobní kámen s mosazným znakem Pavla z Houštína (+1655). V kryptě pod hlavním oltářem byl spolu s bratry pohřben spoluzakladatel konventu Jan starší z Talmberka (+1663). V kostele pak našla své místo poslední odpočinku i řada dalších dobrodinců z řad rodů Talmberků, Lobkoviců, Kolovratů, Bubnů, Mistrovských či Hýzrlavých z Chodů. Byli zde pohřbeni mnozí další, vojáci, lékaři apod.

Důvodem, proč jsem chtěl napsat tuto kapitolu, je můj soukromý objev v zákoutí mezi kazatelnou a oltářem, kde je na stěně jeden pozoruhodný náhrobní kámen s dlouhým nápisem v latině. Původně jsem se domníval, že nějaký pyšný šlechtic chtěl svůj status budovat až za hrob a chtěl zaujímat prominentní místo i po smrti, takže si nechal vybudovat náhrobek v čele kostela. Když jsem si ale přečetl nápis, získal jsem spíš dojem, že nebožtík náš chrám neskutečně miloval a zejména, že byl patrně ohromným ctitelem Božím. Zdá se mi, že toto místo zvolil tak, aby od hrobu mohl i posmrtně nakukovat knězi u oltáře přes rameno, a vidět, jak slouží mši, a aby byl poblíž oltáře sv. Františka. Nejen, že z nápisu necítím nějakou nadřazenost, ale nevnímám zde ani barokní osudovost, touhu čtenáře ohromit a přivést k duševnímu otřesu. Zdá se mi, jako kdyby nebožtík při svém úmrtí spěchal vstříc ke svatým a jakoby z jeho náhrobku přímo dýchaly jeho radost a vděk. Posuďte sami:

„Zde odpočívá od svých prací přejasný a štědrý Pán Jan Adam František rytíř z Hanische a Greiffenthalu, SCM, úřadem rada nejvyššího purkrabího. Za místo odpočinutí si vyvolil mariánské sněhy, přítel chtěl být přiveden až k oltářům, aby s Janem, přítelem Ženicha, Božího beránka stále mohl vidět. Adamovi bylo přikázáno navrátit se do země, neboť ze země byl, a tak jako Františka svatého v životě miloval, tak i ve smrti se od něj nechtěl odloučit. Modlete se bratři za bratra i otce vašeho, aby v pokoji bylo místo jeho. Odešel a zašel 5. července 1709 ve věku 77 let. Tak jako já, zítra vy, popelem budete.“

P. Bonaventura OFM

K ZAMYŠLENÍ

U příležitosti 800. výročí úmrtí svatého Františka z Assisi, vyhlásil papež Lev XIV. Rok svatého Františka. Od 10. ledna 2026 do 10. ledna 2027 jsou věřící vyzváni, aby se po vzoru sv. Františka stali příkladem svatého života a šířili Boží pokoj. Apoštolská penitenciárie pro tento rok uděluje mimořádné odpustky.

Více informací na: <https://www.ofm.cz/2026/01/12/papez-lev-vyhlasil-rok-svateho-frantiska/>

Modlitba papeže Lva k svatému Františkovi

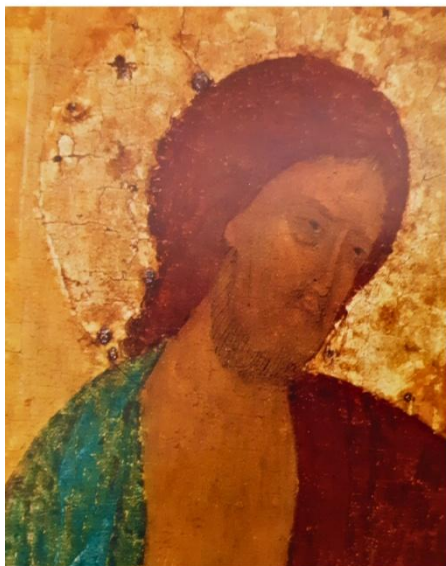
Svatý Františku, náš bratře, ty,
který jsi před osmi sty lety šel vstříc
sestře smrti jako smířený člověk,
přimlouvej se za nás u Pána.

Ty, který jsi v Ukřižovaném
u svatého Damiána našel pravý
pokoj, nauč nás hledat v něm pramen
veškerého smíření, jež boří
všechny zdi.

Ty, který jsi neozbrojený
překročil hranice války a
neporozumění, dej nám odvahu
stavět mosty tam,
kde svět staví hranice.

V této době, sužované konflikty
a rozdělením, pros, abychom se
stávali tvůrci pokoje:
neozbrojenými a odzbrojujícími svědky
pokoje, jenž pochází od Krista.

Amen.

VÍRA NADĚJE LÁSKA

Mlčení se Vzkříšeným Kristem

VNITŘNÍ MODLITBA

NALADĚNÍ
TICHÁ
MODLITBA
CHŮZE
REFLEXE

SPOLEČENSTVÍ NASLOUCHÁNÍ SVOBODA SPOLUÚČAST

Kostel P. Marie Sněžné, Praha

čtvrtá sobota měsíčně odpoledne 14.30-17 h. a možný 1 víkend
začínáme 24. ledna 2026

Srdečně zveme!

Informace a přihlášky:

Marie Beďačová, Tereza Hodinová, o. Bonaventura Čapek, OFM
Kontakt: cestanitra@seznam.cz

PŘÍTOMNOST OPOUŠTĚNÍ ŽÍT CO ŽIJU

BŮH SÁM STAČÍ

— 13. - 15. BŘEZNA 2026
VELEHRAD

NAPLNĚNÝ ŽIVOT

františkánská
duchovní obnova
pro mladé inspirovaná
svatým Františkem

Přihlášky do 7. března 2026 na email
frantiskanskaobnova@seznam.cz
Akce je pro účastníky 18-30 let
Zvou Školské sestry sv. Františka
a bratři františkáni

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)
9.00–15.00 zpovědní pohotovost a adorace v Michalské kapli
neděle: 9.00 (stream), 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00
denně: 17.30 modlitba růžence
Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v pondělí 16. 2. v 19.00 hodin.

* * *

Příspěvek
na provoz farnosti

Příspěvek PMS
na rekonstrukci elektriny

Děkujeme, že přispíváte na provoz farnosti bankovním převodem.

Do fondu **Donátor** za naši farnost je potřeba letos ještě vybrat: 119 700 Kč.
(stav k 29. 1. 2026).

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Výpomocný duchovní: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Farní vikář: P. Jan Kapistrán Tomáš Gajdoš OFM

Hodiny pro veřejnost: Čt 14–16.00; Pá 9–11.30 (jiné dny v týdnu pouze po předchozí domluvě s farářem nebo vikářem)

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků děkujeme Zuzaně Rebcové a za snímky samotné všem jejich autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, e-mail: snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 15. 2. 2026.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 20 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.